

31989R4064

L 395/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

30.12.1989

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 4064/89
z dnia 21 grudnia 1989 r.
w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 87 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu osiągnięcia celów Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, art. 3 lit. f) nakłada na Wspólnotę zadanie stworzenia „systemu zapewniającego niezakłóconą konkurencję na wspólnym rynku”;

system ten jest istotny dla urzeczywistnienia do 1992 r. rynku wewnętrznego i dla jego dalszego rozwoju;

zniesienie granic wewnętrznych powoduje i będzie powodować znaczne reorganizacje przedsiębiorstw, w szczególności w formie koncentracji;

rozwój ten jest pożądanym jako pozostający w zgodzie z wymogami dynamicznej konkurencji oraz mogący zwiększać konkurencyjność przemysłu europejskiego, poprawiać warunki wzrostu oraz podwyższać poziom życia we Wspólnocie;

jednakże musi zostać zapewnione, że proces reorganizacji nie spowoduje trwałej szkody dla konkurencji; dlatego też prawo wspólnotowe musi zawierać postanowienia dotyczące

koncentracji, które mogą znacząco utrudnić skuteczną konkurencję na wspólnym rynku lub na jego znacznej części;

artykuły 85 i 86, gdy są stosowane do niektórych koncentracji, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, nie są jednakże wystarczające by objąć wszystkie działania, które mogą okazać się niezgodne z przewidzianym w Traktacie systemem konkurencji wolnej od zakłóceń;

nowy instrument prawny powinien zostać stworzony w formie rozporządzenia, w celu zapewnienia skutecznego monitorowania wszystkich koncentracji, z punktu widzenia wpływu na strukturę konkurencji we Wspólnocie, oraz być jedynym instrumentem mającym zastosowanie do takich koncentracji;

niniejsze rozporządzenie powinno zostać oparte nie tylko na art. 87, ale głównie na art. 235 Traktatu, na mocy którego Wspólnota może udzielić sobie dodatkowych kompetencji koniecznych do osiągnięcia swoich celów, także w odniesieniu do koncentracji na rynkach produktów rolnych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik II do Traktatu;

przepisy, które mają zostać przyjęte w niniejszym rozporządzeniu powinny być stosowane do znaczących zmian strukturalnych, których wpływ na rynek wykracza poza granice narodowe którejkolwiek z Państw Członkowskich;

zakres stosowania niniejszego rozporządzenia powinien zostać określony zgodnie z terytorium geograficznym działalności danych przedsiębiorstw oraz ograniczony przez progi ilościowe w celu objęcia wszystkich koncentracji mających wymiar wspólnotowy; pod koniec wstępnej fazy wprowadzania w życie niniejszego rozporządzenia, wysokość tych progów powinna być zweryfikowana w świetle zdobytego doświadczenia;

koncentracja o wymiarze wspólnotowym istnieje w przypadku gdy łączny obrót przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji przekracza dane poziomy, na świecie i we Wspólnocie, oraz w

⁽¹⁾ Dz.U. C 130 z 19.5.1988, str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. C 309 z 5.12.1988, str. 55.

⁽³⁾ Dz.U. C 208 z 8.8.1988, str. 11.

przypadku gdy co najmniej dwa spośród przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji posiadają wyłączne lub główne obszary działalności w różnych Państwach Członkowskich lub w przypadku gdy, mimo tego, że dane przedsiębiorstwa działają głównie w jednym i tym samym Państwie Członkowskim, co najmniej jedno z nich prowadzi znaczącą działalność w co najmniej jednym innym Państwie Członkowskim; dotyczy to także sytuacji, gdy koncentracji dokonują przedsiębiorstwa, które nie posiadają podstawowych obszarów swej działalności we Wspólnocie, ale prowadzą tam znaczące działania;

ustalenia, które mają być wprowadzone dla kontroli koncentracji powinny, bez uszczerbku dla postanowień art. 90 ust. 2 Traktatu, szanować zasadę niedyskryminacji między sektorami publicznym i prywatnym; w sektorze publicznym obliczanie obrotu przedsiębiorstwa uczestniczącego w koncentracji wymaga zatem uwzględniania przedsiębiorstw stanowiących podmiot gospodarczy wyposażony w niezależne uprawnienie decyzyjne, niezależnie od formy prawnej lub zasad sprawowanego nad nimi nadzoru administracyjnego;

konieczne jest ustalenie, czy koncentracje o wymiarze wspólnotowym są zgodne czy nie ze wspólnym rynkiem z punktu widzenia potrzeby zachowania i rozwoju skutecznej konkurencji na wspólnym rynku; czyniąc to, Komisja musi dokonywać oceny w ogólnych ramach osiągania podstawowych celów określonych w art. 2 Traktatu, łącznie ze wzmocnieniem spójności gospodarczej i społecznej, określonej w art. 130a;

niniejsze rozporządzenie powinno ustanowić zasadę, zgodnie z którą koncentracja o wymiarze wspólnotowym, która tworzy lub umacnia pozycję, w wyniku czego znacznie utrudniona jest skuteczna konkurencja na wspólnym rynku lub na jego znacznej części, zostaje uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem;

koncentracje, które ze względu na niewielki udział w rynku danych przedsiębiorstw, nie utrudniają skutecznej konkurencji, mogą być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem; bez uszczerbku dla art. 85 i 86 Traktatu, sytuacja taka zachodzi w szczególności gdy udział rynkowy danych przedsiębiorstw nie przekracza 25 % ani we wspólnym rynku, ani w jego znaczącej części;

zadaniem Komisji powinno być podjęcie wszelkich decyzji koniecznych do stwierdzenia, czy koncentracje przedsiębiorstw o wymiarze wspólnotowym są zgodne czy nie ze wspólnym rynkiem, jak również decyzji zmierzających do przywrócenia skutecznej konkurencji;

w celu zapewnienia skutecznej kontroli, przedsiębiorstwa powinny być zobowiązane do wcześniejszego zgłoszenia

koncentracji o wymiarze wspólnotowym oraz muszą zostać stworzone przepisy dotyczące zawieszenia koncentracji na czas ograniczony, oraz możliwości przedłużenia lub uchylenia tego zawieszenia w miarę potrzeby; w interesie pewności prawnej ważność transakcji musi być chroniona w możliwie stopniu największym;

okres, w ramach którego Komisja musi wszcząć postępowanie w odniesieniu do zgłaszanej koncentracji oraz okres, w przeciągu którego musi wydać ostateczną decyzję w sprawie zgodności lub niezgodności zgłaszanej koncentracji ze wspólnym rynkiem, powinny zostać ustanowione;

należy przyznać danym przedsiębiorstwom prawa do bycia wysłuchanymi przez Komisję po wszczęciu postępowania; członkowie władz zarządzających i nadzorczych oraz uznani przedstawiciele pracowników w przedsiębiorstwach uczestniczących w koncentracji, jak również strony trzecie wykazujące uzasadniony interes, muszą również mieć możliwość bycia wysłuchanymi;

Komisja powinna działać w ścisłym i stałym porozumieniu z właściwymi władzami Państw Członkowskich, od których otrzymuje uwagi i informacje;

dla celów niniejszego rozporządzenia i zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, Komisja musi mieć zapewnioną pomoc ze strony Państw Członkowskich, musi także być uprawniona do wymagania informacji i przeprowadzenia koniecznych dochodzeń w celu oceny koncentracji;

zgodność z niniejszym rozporządzeniem musi podlegać wykonaniu za pomocą grzywien i okresowych kar pieniężnych; Trybunał Sprawiedliwości ma prawo nieograniczonego orzekania w tym zakresie, zgodnie z art. 172 Traktatu;

właściwe jest zdefiniowanie pojęcia koncentracji w taki sposób, aby obejmowało ono tylko te działania, które przynoszą trwałą zmianę w strukturze danych przedsiębiorstw; konieczne jest wyłączenie z zakresu niniejszego rozporządzenia tych działań, których celem lub skutkiem jest koordynacja zachowań konkurencyjnych samodzielnych przedsiębiorstw, gdyż działania te badane są zgodnie z właściwymi przepisami rozporządzeń wprowadzających w życie art. 85 lub 86 Traktatu; właściwie jest dokonanie takiego rozróżnienia, w szczególności w przypadku tworzenia wspólnych przedsiębiorstw;

w rozumieniu niniejszego rozporządzenia nie zachodzi koordynacja zachowań konkurencyjnych, w przypadku gdy dwa lub więcej przedsiębiorstw uzgadniają przyjęcie wspólnie kontroli nad jednym lub większą liczbą innych przedsiębiorstw, czego celem

i skutkiem jest podział między sobą tych przedsiębiorstw lub ich aktywów;

stosowanie niniejszego rozporządzenia nie jest wyłączone w przypadku gdy dane przedsiębiorstwa akceptują ograniczenia, które są bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji;

Komisja powinna uzyskać wyłączną kompetencję stosowania niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem kontroli przez Trybunał Sprawiedliwości;

Państwa Członkowskie nie mogą stosować swojego ustawodawstwa krajowego dotyczącego konkurencji w stosunku do koncentracji o wymiarze wspólnotowym, chyba że przewiduje to niniejsze rozporządzenie; odpowiednie kompetencje władz krajowych powinny zostać ograniczone do przypadków, w których przy braku interwencji Komisji, skuteczna konkurencja zostałaby prawdopodobnie znacząco utrudniona na terytorium Państwa Członkowskiego i w których interesy tego Państwa Członkowskiego związane z konkurencją nie mogą być skutecznie chronione inaczej niż przez niniejsze rozporządzenie; zainteresowane Państwa Członkowskie muszą w takich przypadkach działać niezwłocznie; niniejsze rozporządzenie nie może, z powodu różnic w prawie krajowym, ustalić jednego terminu dla przyjęcia środków zaradczych;

ponadto, wyłączone stosowanie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do koncentracji o wymiarze wspólnotowym pozostaje bez uszczerbku dla art. 223 Traktatu oraz nie stoi na przeszkodzie podjęciu przez Państwa Członkowskie właściwych środków w celu ochrony uzasadnionych interesów innych niż te, które są wprowadzone przez niniejsze rozporządzenie, pod warunkiem że środki te są zgodne z zasadami ogólnymi i innymi przepisami prawa wspólnotowego;

koncentracje nieokreślone w niniejszym rozporządzeniu, podlegają co do zasady jurysdykcji Państw Członkowskich; jednakże Komisja ma prawo do działania, na wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego, w przypadkach, gdy skuteczna konkurencja może być znacząco ograniczona na terytorium tego Państwa Członkowskiego;

warunki, w których koncentracje z udziałem przedsiębiorstw ze Wspólnoty dokonywane są w państwach trzecich powinny być uważnie przestrzegane oraz powinny zostać ustanowione przepisy umożliwiające Radzie upoważnienie Komisji do prowadzenia negocjacji zmierzających do zapewnienia niedyskryminującego traktowania przedsiębiorstw ze Wspólnoty;

niniejsze rozporządzenie w żaden sposób nie umniejsza zbiorowych praw pracowników uznanych w przedsiębiorstwach uczestniczących w koncentracji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

1. Bez uszczerbku dla art. 22 niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszystkich koncentracji o wymiarze wspólnotowym, zgodnie z definicją w ust. 2.

2. Dla celów niniejszego rozporządzenia, koncentracja posiada wymiar wspólnotowy w przypadku gdy:

- a) łączny światowy obrót wszystkich przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji wynosi więcej niż 5 000 mln ECU; oraz
- b) łączny obrót przypadający na Wspólnotę, każdego z co najmniej dwóch przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji wynosi więcej niż 250 mln ECU,

chyba że każde z przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji uzyskuje więcej niż dwie trzecie swoich łącznych obrotów przypadających na Wspólnotę w jednym i tym samym Państwie Członkowskim.

3. Progi ustanowione w ust. 2 będą zweryfikowane przed końcem czwartego roku następującego po przyjęciu niniejszego rozporządzenia przez Radę stanowiącą większość kwalifikowaną na wniosek Komisji.

Artykuł 2

Ocena koncentracji

1. Koncentracje objęte zakresem niniejszego rozporządzenia są oceniane zgodnie z następującymi przepisami zmierzającymi do stwierdzenia, czy są one zgodne czy nie ze wspólnym rynkiem.

Dokonując tej oceny Komisja bierze pod uwagę:

- a) potrzebę zachowania i rozwoju skutecznej konkurencji na wspólnym rynku, z punktu widzenia, między innymi, struktury wszystkich danych rynków oraz rzeczywistej lub potencjalnej konkurencji ze strony przedsiębiorstw zlokalizowanych we Wspólnocie lub poza nią;
- b) pozycję rynkową przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji oraz ich siłę ekonomiczną i finansową, możliwości dostępne dla dostawców i użytkowników, ich dostęp do zaopatrzenia lub rynków, wszelkie prawne lub inne bariery wejścia na rynek, trendy podaży i popytu w stosunku do właściwych dóbr i usług, interesy konsumentów pośrednich i końcowych oraz rozwój postępu technicznego i gospodarczego, pod warunkiem że dokonuje się on z korzyścią dla konsumentów i nie stanowi przeszkody dla konkurencji.

2. Koncentrację, która nie stwarza lub nie umacnia pozycji dominującej, w wyniku czego skuteczna konkurencja na wspólnym rynku lub jego znacznej części zostałaby znacząco utrudniona, uznaje się za zgodną ze wspólnym rynkiem.

3. Koncentrację, która stwarza lub umacnia pozycję dominującą, w wyniku czego skuteczna konkurencja na wspólnym rynku lub jego znaczącej części zostałaby znacząco utrudniona, uznaje się za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 3

Definicja koncentracji

1. Uznaje się, że koncentracja występuje w przypadku gdy:
 - a) dwa lub więcej wcześniej samodzielnych przedsiębiorstw łączy się; lub
 - b) jedna lub więcej osób już kontrolujących co najmniej jedno przedsiębiorstwo, lub
 - jedno lub więcej przedsiębiorstwnabywa, przez zakup papierów wartościowych lub aktywów, w drodze umowy lub w jakikolwiek inny sposób, bezpośrednio lub pośrednio kontrolę nad całym lub częścią jednego lub więcej innych przedsiębiorstw.
2. Działanie, łącznie z utworzeniem wspólnego przedsiębiorstwa, którego przedmiotem lub skutkiem jest koordynacja konkurencyjnego zachowania przedsiębiorstw, które pozostają samodzielne, nie stanowi koncentracji w rozumieniu ust. 1 lit. b).

Utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa, pełniącego w sposób trwały wszystkie funkcje samodzielnego podmiotu gospodarczego, co nie powoduje koordynacji konkurencyjnego zachowania stron między nimi samymi lub między nimi i wspólnym przedsiębiorstwem, stanowi koncentrację w rozumieniu ust. 1 lit. b).

3. Dla celów niniejszego rozporządzenia, podstawę kontroli stanowią prawa, umowy lub jakiegokolwiek inne środki, które oddzielnie bądź wspólnie i uwzględniając okoliczności faktyczne lub prawne, dają możliwość wywierania decydującego wpływu na przedsiębiorstwo, w szczególności przez:

- a) własność lub prawo użytkowania całego lub części aktywów przedsiębiorstwa;
 - b) prawa lub umowy przyznające decydujący wpływ na skład, głosowanie lub decyzje organów przedsiębiorstwa.
4. Kontrolę przejmują osoby lub przedsiębiorstwa, które:
 - a) są posiadaczami praw lub uprawnionymi do nich na mocy odpowiednich umów; lub
 - b) nie będąc ani posiadaczami takich praw, ani uprawnionymi do nich na mocy odpowiednich umów, mają uprawnienia wykonywania wpływających z nich praw.
 5. Uznaje się, że koncentracja nie występuje w przypadku gdy:
 - a) instytucje kredytowe lub inne instytucje finansowe, bądź też firmy ubezpieczeniowe, których normalna działalność obejmuje transakcje dotyczące obrotu papierami wartościowymi,

prowadzone na własny rachunek lub na rachunek innych, czasowo posiadają papiery wartościowe nabyte w przedsiębiorstwie w celu ich odsprzedaży, pod warunkiem że nie wykonują one praw głosu w stosunku do tych papierów wartościowych w celu określenia zachowań konkurencyjnych przedsiębiorstwa lub pod warunkiem że wykonują te prawa wyłącznie w celu przygotowania sprzedaży całości lub części przedsiębiorstwa lub jego aktywów, bądź tych papierów wartościowych oraz pod warunkiem że taka sprzedaż następuje w ciągu jednego roku od daty nabycia; okres ten może być przedłużony przez Komisję działającą na wniosek, w przypadku gdy takie instytucje lub firmy udowodnią, że sprzedaż nie była w zasadzie możliwa w przeciągu tego okresu;

- b) kontrolę przejmuje funkcjonariusz publiczny zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego dotyczącym likwidacji, upadłości, niewypłacalności, umorzenia długów, postępowania układowego lub analogicznych postępowania;
- c) działania określone w ust. 1 lit. b) przeprowadzane są przez holdingi finansowe, określone w art. 5 ust. 3 Czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek ⁽¹⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 84/569/EWG ⁽²⁾, jednakże pod warunkiem że prawa głosu w odniesieniu do holdingu wykonywane są, w szczególności w stosunku do mianowania członków organów zarządzających lub nadzorczych przedsiębiorstw, w których mają one udziały, wyłącznie do zachowania pełnej wartości powyższych inwestycji a nie do ustalania, bezpośrednio lub pośrednio, zachowania konkurencyjnego tych przedsiębiorstw.

Artykuł 4

Uprzednie zgłoszenie koncentracji

1. Koncentracje o wymiarze wspólnotowym określone w niniejszym rozporządzeniu zgłasza się Komisji nie później niż w tydzień po zawarciu porozumienia lub ogłoszeniu publicznej oferty lub nabyciu pakietu kontrolnego. Tydzień ten liczony jest od najwcześniejszego z wymienionych zdarzeń.
2. Koncentracja polegająca na łączeniu się w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) lub w przejściu wspólnej kontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) jest zgłaszana wspólnie przez strony łączenia lub we wspólnym przejściu kontroli, w odpowiednim przypadku. We wszystkich innych przypadkach, zgłoszenie jest dokonywane

⁽¹⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 314 z 4.12.1984, str. 28.

przez osobę lub przedsiębiorstwo przejmujące kontrolę nad całością lub częścią jednego lub więcej przedsiębiorstw.

3. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że zgłaszana koncentracja objęta jest zakresem niniejszego rozporządzenia, publikuje ona fakt zgłoszenia, podając jednocześnie nazwy stron, charakter koncentracji oraz odnośne sektory gospodarki. Komisja uwzględnia uzasadniony interes przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony tajemnic handlowych.

Artykuł 5

Obliczanie obrotu

1. Łączny obrót w rozumieniu art. 1 ust. 2 obejmuje kwoty uzyskane przez przedsiębiorstwa uczestniczące w koncentracji w poprzednim roku obrachunkowym ze sprzedaży produktów i świadczenia usług składających się na normalną działalność przedsiębiorstw po odliczeniu rabatów związanych ze sprzedażą, podatku od wartości dodanej i innych podatków bezpośrednio związanych z obrotem. Całkowity obrót danego przedsiębiorstwa nie obejmuje sprzedaży produktów i świadczenia usług między jakimkolwiek z przedsiębiorstw określonych w ust. 4.

Obrót uzyskany we Wspólnocie lub w Państwie Członkowskim obejmuje produkty sprzedawane i usługi świadczone przedsiębiorstwom lub konsumentom, w zależności od przypadku, we Wspólnocie lub w tym Państwie Członkowskim.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy koncentracja polega na nabyciu części jednego lub więcej przedsiębiorstw, niezależnie od tego, czy części te mają lub nie, osobowość prawną, bierze się pod uwagę, w odniesieniu do sprzedawcy lub sprzedawców, jedynie obrót przypadający na części stanowiącej przedmiot transakcji.

Jednakże dwie lub więcej transakcji, w rozumieniu akapitu pierwszego, które zachodzą na przestrzeni dwóch lat między tymi samymi osobami lub przedsiębiorstwami, traktowane są jako jedna i ta sama koncentracja, zachodząca w dniu zawarcia ostatniej transakcji.

3. Zamiast obrotu stosowane są:

a) dla instytucji kredytowych i innych instytucji finansowych, w odniesieniu do art. 1 ust. 2 lit. a), jedna dziesiąta sumy ich aktywów.

W odniesieniu do art. 1 ust. 2 lit. b) i art. 1 ust. 2 część ostatnia, łączny obrót we Wspólnocie zastępuje się jedną dziesiątą sumy aktywów pomnożoną przez stosunek między pożyczkami i zaliczkami udzielonymi instytucjom kredytowym i klientom w transakcjach z rezydentami wspólnotowymi oraz łączną sumą tych pożyczek i zaliczek.

W odniesieniu do ostatniej części art. 1 ust. 2, łączny obrót w Państwie Członkowskim zastępuje się jedną dziesiątą sumy aktywów pomnożoną przez stosunek między pożyczkami

i zaliczkami udzielonymi instytucjom kredytowym i klientom w transakcjach z rezydentami tego Państwa Członkowskiego oraz łączną sumą tych pożyczek i zaliczek.

b) dla zakładów ubezpieczeń, wartość brutto składek, obejmuje wszystkie kwoty otrzymane i należne z tytułu umów ubezpieczeniowych zawartych przez lub w imieniu zakładów ubezpieczeń, łącznie z wydatkami na składki reasekuracyjne i po odjęciu podatków i składek o charakterze zbliżonym do podatków lub obciążeń naliczanych od indywidualnych składek lub od łącznego wolumenu składek; w odniesieniu do art. 1 ust. 2 lit. b) i art. 1 ust. 2 część ostatnia, brane są pod uwagę składki brutto wniesione przez odpowiednio stałych rezydentów Wspólnoty i rezydentów jednego z Państw Członkowskich.

4. Bez uszczerbku dla ust. 2, obrót danego przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 1 ust. 2 jest obliczany przez dodanie do siebie odpowiednio obrotu:

- a) danego przedsiębiorstwa;
- b) przedsiębiorstw, w których zainteresowane przedsiębiorstwo bezpośrednio lub pośrednio:
 - posiada więcej niż połowę kapitału lub aktywów, lub
 - dysponuje więcej niż połową głosów, lub
 - ma prawo mianować więcej niż połowę członków organu nadzorczego, organu zarządzającego lub organów ustawowo upoważnionych do reprezentowania przedsiębiorstwa, lub
 - posiada prawo do zarządzania sprawami przedsiębiorstwa;
- c) przedsiębiorstw, które posiadają w danym przedsiębiorstwie prawa i uprawnienia wymienione w lit. b);
- d) przedsiębiorstw, w których przedsiębiorstwo określone w lit. c) posiada prawa i uprawnienia wymienione w lit. b);
- e) przedsiębiorstw, w których dwa lub więcej przedsiębiorstw określonych w lit. a) - d) posiada wspólnie prawa i uprawnienia wymienione w lit. b).

5. W przypadku gdy przedsiębiorstwa uczestniczące w koncentracji posiadają wspólnie prawa i uprawnienia wymienione w ust. 4 lit. b), w obliczaniu obrotu danych przedsiębiorstw, dla celów art. 1 ust. 2;

- a) nie uwzględnia się obrotu wynikającego ze sprzedaży produktów lub świadczenia usług między wspólnym przedsiębiorstwem i każdym z przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji lub z jakimkolwiek innym przedsiębiorstwem powiązanych z którymś z nich, jak określono w ust. 4 lit. b)–e);
- b) uwzględnia się obrót wynikający ze sprzedaży produktów i świadczenia usług między wspólnym przedsiębiorstwem i jakimkolwiek przedsiębiorstwami trzecimi. Obrót ten rozdziela się równo między dane przedsiębiorstwa.

Artykuł 6

Badanie zgłoszenia i wszczęcie postępowania

1. Komisja bada zgłoszenie niezwłocznie po jego otrzymaniu.
 - a) W przypadku gdy stwierdza ona, że zgłaszana koncentracja nie wchodzi w zakres niniejszego rozporządzenia, fakt ten odnotowywany jest w formie decyzji.
 - b) W przypadku gdy stwierdza ona, że chociaż zgłaszana koncentracja podlega zakresowi niniejszego rozporządzenia, ale nie wzbudza poważnych wątpliwości co do jej zgodności ze wspólnym rynkiem, podejmuje decyzję o niezgłoszeniu sprzeciwu i stwierdza, że jest ona zgodna ze wspólnym rynkiem.
 - c) Jeżeli, z drugiej strony, stwierdza ona, że zgłaszana koncentracja podlega zakresowi niniejszego rozporządzenia i wzbudza poważne wątpliwości co do zgodności ze wspólnym rynkiem, podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania.
2. Komisja bezzwłocznie powiadamia o swojej decyzji przedsiębiorstwa uczestniczące w koncentracji oraz właściwe władze Państw Członkowskich.

Artykuł 7

Zawieszenie koncentracji

1. Dla celów ust. 2 koncentracja zdefiniowana w art. 1 nie może być wprowadzana w życie ani przed jej zgłoszeniem, ani w ciągu pierwszych trzech tygodni po jej zgłoszeniu.
2. W przypadku gdy Komisja, po wstępnym zbadaniu zgłoszenia w terminie przewidzianym w ust. 1 stwierdza, że jest ono konieczne w celu zapewnienia pełnej skuteczności jakiegokolwiek decyzji podjętej później na podstawie art. 8 ust. 3 i 4, może z własnej inicjatywy zadecydować o kontynuacji zawieszenia koncentracji w całości lub w części aż do podjęcia przez nią ostatecznej decyzji lub podjąć inne tymczasowe środki w tym celu.
3. ust. 1 i 2 nie stanowią przeszkody we wprowadzeniu publicznej oferty, która została zgłaszana Komisji zgodnie z art. 4 ust. 1 przed datą jego ogłoszenia, pod warunkiem że nabywca nie wykonuje praw głosu z papierów wartościowych, o których mowa, lub robi to tylko dla utrzymania pełnej wartości tych inwestycji i na podstawie odstępowania udzielonego przez Komisję zgodnie z ust. 4.

4. Komisja może, na wniosek, udzielać odstępstwa od zobowiązań nałożonych w ust. 1, 2 lub 3 by zapobiec poważnej szkodzie, jednemu lub większej liczbie przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji lub stronie trzeciej. Zwolnienie to może podlegać warunkom i zobowiązaniom w celu zapewnienia warunków skutecznej konkurencji. O zwolnienie można wystąpić i może ono zostać udzielone w dowolnym momencie, nawet przed zgłoszeniem lub po zawarciu transakcji.

5. Ważność każdej transakcji zawartej z naruszeniem ust. 1 lub 2 uzależniona jest od decyzji zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) lub art. 8 ust. 2 lub 3 lub na zasadzie domniemania ustanowionego na mocy art. 10 ust. 6.

Niniejszy artykuł nie wpływa jednakże na ważność transakcji w obrocie papierami wartościowymi łącznie z tymi wymienianymi na inne papiery wartościowe, dopuszczonymi do obrotu na rynku, który jest regulowany i nadzorowany przez władze uznane przez instytucje publiczne, działa regularnie i jest dostępny bezpośrednio lub pośrednio dla obywateli, chyba że kupujący i sprzedawca wiedzieli lub powinni byli wiedzieć, że transakcja dokonana została z naruszeniem ust. 1 lub 2.

Artykuł 8

Kompetencje decyzyjne Komisji

1. Bez uszczerbku dla art. 9, każde postępowanie wszczęte zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) zostaje zakończone decyzją przewidzianą w ust. 2–5.

2. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że po niezbędnych zmianach przeprowadzonych przez dane przedsiębiorstwa, zgłaszana koncentracja spełnia kryterium ustanowione w art. 2 ust. 2, wydaje decyzję uznającą koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem.

Komisja może do swej decyzji dołączyć warunki i obowiązki zmierzające do zapewnienia, że dane przedsiębiorstwa spełniają zobowiązania podjęte wobec niej zmierzające do modyfikacji pierwotnego planu koncentracji. Decyzja uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem obejmuje również ograniczenia bezpośrednio związane i niezbędne dla dokonania koncentracji.

3. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że koncentracja spełnia kryterium określone w art. 3 ust. 3, wydaje decyzję uznającą koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

4. W przypadku gdy koncentracja została już dokonana, Komisja może poprzez decyzję zgodnie z ust. 3 lub poprzez osobną decyzję, wymagać rozdzielenia przedsiębiorstw lub zgrupowanych aktywów lub zniesienia wspólnej kontroli lub podjęcia

jakiegokolwiek innego właściwego działania dla przywrócenia warunków skutecznej konkurencji.

5. Komisja może uchylić swoją decyzję podjętą zgodnie z ust. 2 w przypadku gdy:

- a) stwierdzenie zgodności jest oparte na nieprawdziwych informacjach, za które odpowiedzialne jest jedno z przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji lub które zostały uzyskane w wyniku oszustwa, lub
- b) przedsiębiorstwa uczestniczące w koncentracji naruszyły zobowiązanie, z którym decyzja była powiązana.

6. W przypadkach określonych w ust. 5, Komisja może podjąć decyzję na podstawie ust. 3, nie będąc związana terminem określonym w art. 10 ust. 3.

Artykuł 9

Odesłanie do właściwych władz Państw Członkowskich

1. Komisja może, w drodze decyzji zgłoszonej bezzwłocznie przedsiębiorstwom uczestniczącym w koncentracji i właściwym władzom pozostałych Państw Członkowskich, skierować zgłoszoną koncentrację do właściwych władz danego Państwa Członkowskiego w następujących okolicznościach.

2. W ciągu trzech tygodni od daty otrzymania kopii zgłoszenia Państwo Członkowskie może powiadomić Komisję, która zawiadamia dane przedsiębiorstwa, że koncentracja grozi stworzeniem lub umocnieniem pozycji dominującej, w wyniku czego skuteczna konkurencja byłaby znacząco utrudniona na rynku tego Państwa Członkowskiego, który ma wszelkie cechy odrębnego rynku, bez względu na to czy stanowi on znaczną część wspólnego rynku, czy nie.

3. Jeżeli Komisja uzna, uwzględniając rynek produktów i usług, o których mowa, oraz geograficzny rynek odniesienia, w rozumieniu ust. 7, że istnieje taki odrębny rynek i występuje takie zagrożenie,:

- a) zajmuje się samodzielnie daną sprawą w celu utrzymania lub przywrócenia skutecznej konkurencji na danym rynku; lub
- b) przekazuje sprawę właściwym władzom danego Państwa Członkowskiego w celu zastosowania prawa krajowego tego państwa dotyczącego konkurencji.

Jeżeli jednakże Komisja uważa, że taki odrębny rynek lub zagrożenie nie istnieje, przyjmuje decyzję w tym względzie, którą kieruje do danego Państwa Członkowskiego.

4. Decyzja o odesłaniu lub nie, zgodnie z ust. 3, zostaje podjęta w przypadku gdy:

- a) na zasadzie ogólnej w ciągu okresu sześciu tygodni przewidzianego w art. 10 ust. 1 akapit drugi w przypadku gdy Komisja nie wszczęła postępowania zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b); lub
- b) w terminie najpóźniej trzech miesięcy od zgłoszenia koncentracji w przypadku gdy Komisja wszczęła postępowanie na mocy art. 6 ust. 1 lit. c), bez podejmowania działań przygotowawczych w celu przyjęcia niezbędnych środków zgodnie z art. 8 ust. 2 akapit drugi, ust. 3 lub 4 w celu utrzymania lub przywrócenia skutecznej konkurencji na danym rynku.

5. Jeżeli w ciągu okresu trzech miesięcy, określonego w ust. 4 lit. b), Komisja, pomimo monitu ze strony danego Państwa Członkowskiego, nie podjęła decyzji o odesłaniu sprawy zgodnie z ust. 3 lub podjęła działania przygotowawcze określone w ust. 4 lit. b), to uważa się, że podjęła ona decyzję o odesłaniu sprawy do zainteresowanego Państwa Członkowskiego, zgodnie z ust. 3 lit. b).

6. Publikacja sprawozdania lub zawiadomienie o wynikach badań dotyczących koncentracji przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego następuje nie później niż cztery miesiące po odesłaniu sprawy przez Komisję.

7. Geograficzny rynek odniesienia obejmuje obszar, na którym przedsiębiorstwa uczestniczące w koncentracji zaangażowane są w dostawę produktów lub usług, na którym warunki konkurencji są wystarczająco jednolite i który odróżnia się od obszarów sąsiednich, w szczególności ze względu na istnienie na tych obszarach znacząco różnych warunków konkurencji. Ocena ta powinna uwzględniać, w szczególności, istotę i cechy danych produktów lub usług, istnienie barier wejścia na rynek lub preferencji konsumentów, znaczące różnice w udziałach rynkowych przedsiębiorstw między obszarami sąsiednimi, lub istotne różnice cen.

8. Stosując przepisy niniejszego artykułu, zainteresowane Państwo Członkowskie może podjąć tylko środki niezbędne dla zapewnienia lub przywrócenia skutecznej konkurencji na danym rynku.

9. Zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu, każde Państwo Członkowskie może odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości i w szczególności zażądać zastosowania art. 186 w celu stosowania swego krajowego prawa dotyczącego konkurencji.

10. Niniejszy artykuł zostanie poddany przeglądowi przed końcem czwartego roku następującego po roku przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Terminy wszczęcia postępowania i podjęcia decyzji

1. Decyzje określone w art. 6 ust. 1 muszą być podjęte najdalej w ciągu jednego miesiąca. Termin ten rozpoczyna się od następnego dnia po upływie zgłoszenia lub, jeżeli informacje, które mają być udzielone wraz ze zgłoszeniem są niekompletne, w dniu następującym po otrzymaniu kompletnych informacji.

Termin ten może zostać przedłużony do sześciu tygodni, jeżeli Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 9 ust. 2.

2. Decyzje podjęte zgodnie z art. 8 ust. 2, dotyczące zgłaszanych koncentracji, muszą być podejmowane bezzwłocznie po stwierdzeniu, że poważne wątpliwości określone w art. 6 ust. 1 lit. c), zostały wyeliminowane, w szczególności w wyniku zmian dokonanych przez przedsiębiorstwa uczestniczące w koncentracji i najpóźniej w terminie ustanowionym w ust. 3.

3. Bez uszczerbku dla art. 8 ust. 6, decyzje podjęte zgodnie z art. 8 ust. 3 dotyczące zgłaszanych koncentracji, muszą być podjęte w ciągu najdłuższej czterech miesięcy od daty wszczęcia postępowania.

4. Termin określony w ust. 3 ulega wyjątkowo zawieszeniu w przypadku gdy na skutek okoliczności, za które odpowiedzialne jest jedno z przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji, Komisja musiała wystąpić z wnioskiem o informacje poprzez decyzję zgodnie z art. 11 lub rozpocząć dochodzenia poprzez decyzję zgodnie z art. 13.

5. W przypadku gdy Trybunał Sprawiedliwości wyda wyrok uchylający w całości lub w części decyzję Komisji podjętą na podstawie niniejszego rozporządzenia, bieg terminu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu rozpoczyna się ponownie z dniem wydania wyroku.

6. W przypadku gdy Komisja nie podjęła decyzji zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) lub c) lub art. 8 ust. 2 lub 3 w terminach ustanowionych odpowiednio w ust. 1 i 3, uważa się koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem, bez uszczerbku dla art. 9.

Artykuł 11

Wniosek o udzielenie informacji

1. Komisja wykonując zadania powierzone jej w niniejszym rozporządzeniu, może uzyskać wszystkie konieczne informacje od rządów i właściwych władz Państw Członkowskich, od osób określonych w art. 3 ust. 1 lit. b), oraz od przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw.

2. Występując z wnioskiem o udzielenie informacji do osoby, przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw, Komisja przesyła jednocześnie kopię wniosku do właściwych władz Państwa

Członkowskiego, na którego terytorium zamieszkuje osoba lub znajduje się siedziba przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.

3. We wniosku o udzielenie informacji Komisja wskazuje podstawę prawną i cel wniosku, jak również kary pieniężne przewidziane w art. 14 ust. 1 lit. b) w przypadku udzielenia nieprawdziwych informacji.

4. Informacji, o które wystąpiono z wnioskiem, dostarczają w przypadku przedsiębiorstw, ich właściciele lub przedstawiciele, w przypadku osób prawnych, spółek bądź ich związków nie posiadających osobowości prawnej, osoby upoważnione do ich reprezentowania na mocy ustawy lub statutu.

5. W przypadku gdy osoba, przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw nie udzieli informacji, o które wnioskowano w terminie wyznaczonym przez Komisję lub udzieli informacji niekompletnych, Komisja wydaje decyzję wymagającą udzielenia tych informacji. Decyzja określa, jakie informacje są wymagane, ustala właściwy termin, w którym muszą być one udzielone oraz kary pieniężne przewidziane w art. 14 ust. 1 lit. b) i art. 15 ust. 1 lit. a), oraz prawo do kontroli decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości.

6. Komisja jednocześnie przekazuje kopię swojej decyzji właściwym władzom Państwa Członkowskiego, na terytorium którego zamieszkuje zainteresowana osoba lub znajduje się siedziba przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.

Artykuł 12

Dochodzenia prowadzone przez władze Państw Członkowskich

1. Na wniosek Komisji, właściwe władze Państw Członkowskich wszczynają dochodzenia, które Komisja uzna za konieczne zgodnie z art. 13 ust. 1 lub nakaze poprzez decyzję na podstawie art. 13 ust. 3. Urzędnicy właściwych władz Państw Członkowskich odpowiedzialni za przeprowadzenie dochodzenia, wykonują swoje uprawnienia po okazaniu pisemnego upoważnienia wydanego przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium dochodzenie ma być przeprowadzone. Upoważnienie to musi precyzować przedmiot i cel dochodzenia.

2. Na wniosek Komisji lub właściwych władz Państwa Członkowskiego, na którego terytorium dochodzenie ma być przeprowadzone, urzędnicy Komisji mogą wspierać urzędników tych władz przy wykonywaniu ich obowiązków.

Artykuł 13

Uprawnienia kontrolne Komisji

1. Wykonując zadania powierzone niniejszym rozporządzeniem, Komisja może wszcząć wszelkie konieczne dochodzenia w przedsiębiorstwach i związkach przedsiębiorstw.

W tym celu urzędnicy upoważnieni przez Komisję są uprawnieni do:

- a) badania ksiąg i innych rejestrów handlowych;
- b) pobrania lub żądania kopii lub wypisów z ksiąg lub rejestrów handlowych;
- c) żądania na miejscu ustnych wyjaśnień;
- d) wstępu do wszystkich pomieszczeń, na teren i do środków transportu należących do przedsiębiorstw.

2. Urzędnicy Komisji upoważnieni do przeprowadzania dochodzenia wykonują swoje uprawnienia po okazaniu pisemnego upoważnienia, określającego przedmiot i cel dochodzenia oraz wskazującego kary pieniężne przewidziane w art. 14 ust. 1 lit. c), w przypadkach, gdy udostępnione księgi lub inne rejestry handlowe są niekompletne. W odpowiednim czasie przed wszczęciem dochodzenia Komisja pisemnie powiadamia właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium dochodzenie ma być przeprowadzone, o zamiarze przeprowadzenia dochodzenia oraz o tożsamości upoważnionych urzędników.

3. Przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw podporządkowują się dochodzeniu zarządzonemu decyzją Komisji. Decyzja ta precyzuje przedmiot i cel dochodzenia, wyznacza datę jego rozpoczęcia i wskazuje wysokość kar pieniężnych przewidzianych w art. 14 ust. 1 lit. c) i art. 15 ust. 1 lit. b), a także możliwość podania decyzji kontroli przez Trybunał Sprawiedliwości.

4. Komisja powiadamia w odpowiednim czasie i na piśmie właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium ma być przeprowadzone dochodzenie, o zamiarze podjęcia decyzji zgodnie z ust. 3. Przed podjęciem swej decyzji Komisja wysłuchuje właściwych władz.

5. Urzędnicy właściwych władz Państwa Członkowskiego, na którego terytorium ma być przeprowadzone dochodzenie, na wniosek tych władz lub Komisji, wspierają urzędników Komisji w wykonywaniu ich obowiązków.

6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw sprzeciwiają się dochodzeniu zarządzonemu na podstawie niniejszego artykułu, zainteresowane Państwo Członkowskie udziela upoważnionym przez Komisję urzędnikom pomocy koniecznej do przeprowadzenia dochodzenia. W tym celu Państwo Członkowskie, po konsultacji z Komisją, podejmuje niezbędne środki w ciągu jednego roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Grzywny

1. Komisja może w formie decyzji nałożyć na osoby określone w art. 3 ust. 1 lit. b), przedsiębiorstwa lub związki

przedsiębiorstw, grzywny w wysokości 1 000–50 000 ECU, w przypadku gdy umyślnie lub nieumyślnie:

- a) nie zgłaszają one koncentracji zgodnie z art. 4;
- b) udzielają one przy zgłoszeniu, zgodnie z art. 4, informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd;
- c) udzielają one nieprawdziwych informacji w odpowiedzi na wniosek zgodnie z art. 11 lub odmawiają dostarczenia informacji w terminie wyznaczonym w decyzji podjętej zgodnie z art. 11;
- d) okazują niekompletne księgi lub inne rejestry handlowe w toku dochodzenia zgodnie z art. 12 lub 13, lub odmawiają podporządkowania się dochodzeniu zarządzonemu przez decyzje podjętą zgodnie z art. 13.

2. Komisja może w formie decyzji nałożyć na osoby lub przedsiębiorstwa grzywny nie przekraczające 10 % łącznego obrotu przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji w rozumieniu art. 5, w przypadku gdy umyślnie lub nieumyślnie:

- a) nie wywiązują się one z obowiązku nałożonego decyzją podjętą zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 8 ust. 2 akapit drugi;
- b) wprowadzają w życie koncentrację z naruszeniem art. 7 ust. 1 lub nie szanują decyzji podjętej zgodnie z art. 7 ust. 2;
- c) wprowadzają one w życie koncentrację uznaną decyzją zgodnie z art. 8 ust. 3 za niezgodną ze wspólnym rynkiem lub nie podejmują środków zarządzonych decyzją zgodnie z art. 8 ust. 4.

3. Ustalając wysokość grzywny, bierze się pod uwagę charakter i wagę naruszenia.

4. Decyzje wydawane zgodnie z ust. 1 i 2 nie mają charakteru karnoprawnego.

Artykuł 15

Okresowe kary pieniężne

1. Komisja może w drodze decyzji nałożyć na osoby określone w art. 3 ust. 1 lit. b), przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw okresowe kary pieniężne w wysokości do 25 000 ECU za każdy dzień zwłoki liczony od dnia podanego w decyzji, w celu przymuszenia do:

- a) udzielenia kompletnych i prawdziwych informacji wymaganych decyzją wydaną zgodnie z art. 11;
- b) poddania się dochodzeniu zarządzonemu decyzją wydaną zgodnie z art. 13.

2. Komisja może w drodze decyzji nałożyć na osoby określone w art. 3 ust. 1 lit. b) lub na przedsiębiorstwa okresowe kary

pieniężne w wysokości do 100 000 ECU za każdy dzień zwłoki liczony od dnia podanego w decyzji w celu przymuszenia do:

- a) podporządkowania się zobowiązaniu nałożonemu przez decyzję wydaną zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 8 ust. 2 akapit drugi, lub
- b) zastosowania środków zarządzonych decyzją wydaną zgodnie z art. 8 ust. 4.

3. W przypadku gdy osoby określone w art. 3 ust. 1 lit. b), przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw wykonały zobowiązanie, dla wykonania którego nałożono okresową karę pieniężną w celu wykonania, Komisja może ustalić całkowitą wysokość okresowych kar pieniężnych na poziomie niższym niż ten, który wynikałby z pierwotnej decyzji.

Artykuł 16

Kontrola przez Trybunału Sprawiedliwości

Trybunał Sprawiedliwości posiada nieograniczoną właściwość w rozumieniu art. 172 Traktatu w odniesieniu do kontroli decyzji Komisji, w których nakładana jest grzywna lub okresowe kary pieniężne; może on uchylić, zmniejszyć lub zwiększyć nałożoną grzywnę lub okresowe kary pieniężne.

Artykuł 17

Tajemnica zawodowa

1. Informacje uzyskane w wyniku stosowania art. 11, 12, 13 i 18 są wykorzystywane się tylko do celów wniosku o udzielenie informacji, dochodzenia lub wysłuchania.
2. Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 3, art. 18 i 20, Komisja oraz właściwe władze Państw Członkowskich, ich urzędnicy i inni pracownicy nie mogą ujawniać informacji uzyskanych w wyniku stosowania niniejszego rozporządzenia i objętych ze względu na swój charakter tajemnicą zawodową.
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie stanowią przeszkody dla opublikowania ogólnych informacji lub badań niezawierających informacji dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.

Artykuł 18

Wysłuchanie stron i osób trzecich

1. Przed podjęciem decyzji, przewidzianej w art. 7 ust. 2 i 4, art. 8 ust. 2 akapit drugi i ust. 3–5, oraz art. 14 i 15, Komisja umożliwia zainteresowanym osobom, przedsiębiorstwom i związkom przedsiębiorstw, na każdym etapie procedury aż do

konsultacji Komitetu Doradczego, wyrażenia opinii w sprawie zastrzeżeń skierowanych przeciwko nim.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, decyzja o kontynuacji zawieszenia koncentracji lub udzielenia zwolnienia od zawieszenia, jak określono w art. 7 ust. 2 lub 4, może być podjęta tymczasowo, bez uprzedniego umożliwienia zainteresowanym osobom, przedsiębiorstwom czy związkom przedsiębiorstw wyrażenia opinii, pod warunkiem że Komisja stworzy im taką możliwość tak szybko jak to możliwe po podjęciu decyzji.

3. Komisja opiera swoją decyzję jedynie na zastrzeżeniach, co do których stronom umożliwiono przedstawienie uwag. W postępowaniu szanuje się w pełni prawo do obrony. Dostęp do akt jest otwarty przynajmniej dla stron bezpośrednio zaangażowanych, przy uwzględnieniu uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic handlowych.

4. Jeżeli Komisja oraz właściwe władze Państw Członkowskich uznają to za konieczne, mogą także wysłuchać innych osób fizycznych lub prawnych. Osoby fizyczne lub prawne wykazujące uzasadniony interes, zwłaszcza członkowie organów administracyjnych lub zarządzających danych przedsiębiorstw lub uznani przedstawiciele pracowników tych przedsiębiorstw, po zgłoszeniu takiego wniosku, mają prawo zostać wysłuchani.

Artykuł 19

Współpraca z władzami Państw Członkowskich

1. Komisja przekazuje właściwym władzom Państwa Członkowskiego kopie zgłoszeń w ciągu trzech dni roboczych oraz, tak szybko, jak to możliwe, kopie najważniejszych dokumentów przedłożonych Komisji lub sporządzonych przez Komisję na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja przeprowadza procedury określone w niniejszym rozporządzeniu w ścisłej i stałej współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich; które mogą zajmować stanowisko wobec tych procedur. Dla celów art. 9 Komisja uzyskuje informacje od właściwych władz Państwa Członkowskiego, jak określono w ust. 2 tego artykułu oraz umożliwia zajęcie stanowiska na każdym etapie postępowania aż do przyjęcia decyzji na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu; w tym celu Komisja zapewnia dostęp do akt.

3. Przed podjęciem decyzji zgodnie z art. 8 ust. 2–5 i art. 14 lub 15 lub przed przyjęciem przepisów zgodnie z art. 23 przeprowadza się konsultacje z Komitetem Doradczym ds. koncentracji.

4. Komitet Doradczy składa się z przedstawicieli władz Państw Członkowskich. Każde Państwo Członkowskie mianuje jednego lub dwóch przedstawicieli; jeżeli nie mogą uczestniczyć, mogą

być oni zastąpieni przez innych przedstawicieli. Przynajmniej jeden z przedstawicieli Państwa Członkowskiego jest kompetentny w kwestiach praktyk ograniczających i pozycji dominujących.

5. Konsultacje odbywają się na wspólnym posiedzeniu zwołanym na zaproszenie Komisji, która mu przewodzi. Razem z zaproszeniem wysyłane jest streszczenie stanu faktycznego, wraz z najważniejszymi dokumentami oraz wstępnym projektem decyzji, jaka ma być podjęta w każdym z rozpatrywanych przypadków. Posiedzenie ma miejsce nie wcześniej niż 14 dni po wysłaniu zaproszenia. Komisja może, w wyjątkowych przypadkach, odpowiednio skrócić ten okres na ile to będzie właściwe, w celu uniknięcia poważnej szkody dla jednego lub kilku przedsiębiorstw, których dotyczy koncentracja.

6. Komitet Doradczy wydaje opinię o projekcie decyzji Komisji, w razie konieczności w drodze głosowania. Komitet Doradczy może wydać opinię nawet jeżeli niektórzy członkowie nie są obecni i reprezentowani. Opinię wydaje się na piśmie i dołącza do projektu decyzji. Komisja uwzględnia opinię Komitetu w stopniu możliwie najwyższym. Powiadomią Komitet o sposobie, w jaki jego opinia została uwzględniona.

7. Komitet Doradczy może zalecić opublikowanie opinii. Komisja może dokonać takiej publikacji. Przy podejmowaniu decyzji o publikacji należy uwzględnić się uzasadniony interes przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic handlowych oraz interes przedsiębiorstw zainteresowanych dokonaniem tej publikacji.

Artykuł 20

Publikacja decyzji

1. Komisja publikuje decyzje podjęte zgodnie z art. 8 ust. 2 w przypadku gdy załączone są do nich warunki i zobowiązania oraz zgodnie z art. 8 ust. 2–5 w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. W publikacji podaje się strony oraz istotną treść decyzji; uwzględnia się w niej uzasadniony interes przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic handlowych.

Artykuł 21

Właściwość

1. Z zastrzeżeniem kontroli Trybunału Sprawiedliwości, Komisja posiada wyłączne kompetencje do podejmowania decyzji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Żadne Państwo Członkowskie nie stosuje własnego ustawodawstwa krajowego dotyczącego konkurencji w stosunku do koncentracji o wymiarze wspólnotowym.

Akapit pierwszy pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich Państwa Członkowskiego do przeprowadzenia jakichkolwiek postępowań, koniecznych dla stosowania art. 9 ust. 2 lub, po odesłaniu zgodnie z art. 9 ust. 3 akapit pierwszy lit. b), lub ust. 5, do podjęcia środków bezwzględnie koniecznych dla stosowania art. 9 ust. 8.

3. Nie naruszając ust. 1 i 2, Państwa Członkowskie mogą podjąć właściwe środki w celu ochrony uzasadnionych interesów innych niż te, które brane są pod uwagę w niniejszym rozporządzeniu oraz są zgodne z ogólnymi zasadami i innymi przepisami prawa wspólnotowego.

Bezpieczeństwo publiczne, pluralizm środków przekazu oraz zasady ostrożności uważa się za uzasadnione interesy w rozumieniu akapitu pierwszego.

Każdy inny rodzaj interesu publicznego musi zostać zgłoszony Komisji przez zainteresowane Państwo Członkowskie i jest uznawany przez Komisję po ocenie jego zgodności z zasadami ogólnymi i innymi przepisami prawa wspólnotowego zanim mogą zostać podjęte środki określone powyżej. Komisja powiadamia zainteresowane Państwo Członkowskie o swojej decyzji w ciągu jednego miesiąca od dnia zgłoszenia.

Artykuł 22

Stosowanie niniejszego rozporządzenia

1. Jedynie niniejsze rozporządzenie stosuje się do koncentracji określonych w art. 3.

2. Rozporządzenia nr 17⁽¹⁾, (EWG) nr 1017/68⁽²⁾, (EWG) nr 4056/86⁽³⁾ i (EWG) nr 3975/87⁽⁴⁾ nie mają zastosowania do koncentracji określonych w art. 3.

3. Jeżeli Komisja stwierdza na wniosek Państwa Członkowskiego, że koncentracja, określona w art. 3, niemająca wymiaru wspólnotowego w rozumieniu art. 1, stwarza lub umacnia pozycję dominującą, w wyniku czego skuteczna konkurencja może być znacząco utrudniona na terytorium danego Państwa Członkowskiego, może, w zakresie w jakim koncentracja wpływa na handel między Państwami Członkowskimi, przyjąć decyzje przewidziane w art. 8 ust. 2 akapit drugi, ust. 3 i 4.

4. Stosuje się art. 2 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 5, 6, 8, i 10–20. Bieg terminu, w którym można wszcząć postępowanie określone w art. 10 ust. 1 rozpoczyna się w dniu otrzymania wniosku od Państwa Członkowskiego. Wniosek musi być złożony najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia, w którym Państwo Członkowskie dowiedziało się o koncentracji, lub w którym została ona dokonana. Bieg tego terminu rozpoczyna się od daty wcześniejszego z tych zdarzeń.

5. Zgodnie z ust. 3, Komisja podejmuje jedynie środki niezbędne dla zachowania lub przywrócenia skutecznej konkurencji na terytorium Państwa Członkowskiego, na wniosek którego interweniuje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 21.2.1962, str. 204/62.

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 23.7.1968, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 374 z 31.12.1987, str. 1.

6. Ustępy 3–5 stosuje się do momentu, gdy progi określone w art. 1 ust. 2 zostaną zweryfikowane.

Artykuł 23

Przepisy wykonawcze

Komisja jest uprawniona do przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących formy, treści i innych szczegółów zgłoszeń dokonywanych zgodnie z art. 4, terminów ustalonych zgodnie z art. 10 oraz wysłuchań zgodnie z art. 18.

Artykuł 24

Stosunki z państwami trzecimi

1. Państwa Członkowskie powiadają Komisję o wszelkich ogólnych trudnościach, na które napotkają ich przedsiębiorstwa w przypadku koncentracji, jak określono w art. 3, w państwach trzecich

2. Wstępnie nie później niż w ciągu jednego roku po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a później okresowo, Komisja opracowuje sprawozdanie badające traktowanie przedsiębiorstw Wspólnoty pod względami określonymi w ust. 3 i 4, w odniesieniu do koncentracji w państwach trzecich. Komisja przedkłada te sprawozdania Radzie, razem ze wszelkimi zaleceniami.

3. W każdym przypadku, gdy Komisja stwierdza na podstawie sprawozdań, określonych w ust. 2 lub na podstawie innych informacji, że państwo trzecie nie traktuje przedsiębiorstw ze Wspólnoty w sposób porównywalny do traktowania przedsiębiorstw z tego państwa trzeciego przez Wspólnotę, Komisja może przedłożyć Radzie wnioski o udzielenie jej właściwego mandatu negocjacyjnego w celu uzyskania porównywalnego traktowania przedsiębiorstw ze Wspólnoty.

4. Środki przyjęte zgodnie z niniejszym artykułem są zgodne z zobowiązaniami Wspólnoty lub Państw Członkowskich, bez uszczerbku dla art. 234 Traktatu, na mocy porozumień międzynarodowych, zarówno dwustronnych, jak i wielostronnych.

Artykuł 25

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 września 1990 r.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do żadnej koncentracji, która była przedmiotem umowy lub ogłoszenia lub w przypadku przejęcia kontroli w rozumieniu art. 4 ust. 1 przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w żadnych okolicznościach nie ma ono zastosowania do koncentracji, w odniesieniu do której postępowanie zostało wszczęte przed tą datą przez władze Państwa Członkowskiego odpowiedzialne za konkurencję.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1989 r.

W imieniu Rady

E. CRESSON

Przewodniczący